

Misbrug af Pressen, at man havde villet brændemærke en Dommer, der for sit Bedkommende, efter hvad der oplystes, maatte antages at staae fuldkommen veen.

Da jeg har taget Ordet, skal jeg tillade mig at tilføie et Par Bemærkninger, nærmest med Hensyn til den Deel af det foreliggende Udkast, der ordner Politiets Virksomhed i den offentlige Retsfikkerheds, i Retspleiens Tjeneste. Jeg bemærker i saa Henseende, at jeg ikke kan være enig med den foregaaende Taler i, at Reglerne i § 8 paa nogen Maade kunne antages at ville komme i Strid med Grundlovens Bud i § 86. Grundloven fastsætter netop, hvad den ærede Taler ønskede skulde være en Grundsatning i den danske Retspleie, at Voligen er ukraenkkelig; men Grundloven har indseet, at skal Retspleien hævdes, maa der gives Undtagelser; der maa være Tilladelse for Opdagelsespolitiet til at trænge ind i et Huus for at gribe Forbryderen, Tilladelse for Politiet til at kunne skaffe Orden i et Huus, til at forebygge Forbrydelsers Udførelse i et Huus. Grundloven byder nu vel som almindelig Regel, at for at vor Dørtærskel skal kunne betrædes af Politiet, for at en Huusundersøgelse skal kunne foregaae, maa der være affagt en Retskjendelse, men den tilføier udtrykkelig: „hvor ingen Lov hjemler en særegen Undtagelse“. Og det følger nu vistnok af sig selv, at der herved ikke alene er tænkt paa de Tilfælde, hvor tidligere specielle Love have tilladt Huusundersøgelser, saasom i Toldfager og andet beslige, men at Tanken ogsaa har været rettet paa fremtidige Love, at der ogsaa er tænkt paa, at de Regler og Bestemmelser, der paa den Tid, Grundloven blev givet, gjaldt med Hensyn til Politiets Stilling og Retsfikkerhedens Gaandhævelse, kunde undergaae Forandring. Vi have jo i vor tidligere Retsforfatning ikke havt nogen meget omhyggelig Ordning af disse Forhold; er det da ikke netop ønskeligt, at vi nu, idet vi staae isærd med at ordne hele Strafferetspleien, idet vi give en Lov om Politiets Virksomhed i det Hele, ogsaa søge at begrænde Politiets Ret — thi Ret maa Politiet have til at anstille en Huusundersøgelse — til enkelte bestemte Tilfælde? Ordningen af disse Forhold ved udtrykkelige Lovregler er naturlig-

vis forbunden med stor Vanskelighed; men ønskeligt er det, om disse Vanskeligheder kunne beseires, og jeg for mit Bedkommende vil gjerne udtale, at det forekommer mig, at de Bestemmelser, som indeholdes i § 8, ere fuldkommen forsvarlige. Skulde jeg have Noget at erindre imod de her henhørende Paragrafer, skulde det nærmest være mod Slutningen af § 7, forsaavidt som den tillader enhver ved Politiet Ansæt at anholde ikke blot den, som i hans Paasyn har begaaet en Forseelse imod den offentlige Orden, men ogsaa den, som maa befrygtes ellers at ville undbringe sig det ham for en saadan Forseelse paahvilende Ansvar, med andre Ord, at anholde i Tilfælde, hvor Politibetjenten blot har Mistanke om, at en Forseelse vil blive begaaet. Smidlertid, Sagen er her en Konduitesag, og selv om vi maaskee vilde være istand til at give bestemte Forskrifter om Politiets Stilling ligeoverfor den endnu ikke begaaede Forbrydelse, den, som Politiet blot frygter for skal blive begaaet, bør det dog erkjendes, at det altid vil være vanskeligt ved skrevne Love at ordne et Forhold, der i alt Væsentligt hviler paa Konduite i de enkelte Tilfælde.

Jeg kan heller ikke give den sidste ærede Taler Ret i, at det er en væsentlig Mangel ved § 12, naar det ikke paa dette Sted udtaltes, at Politiet skal vise Høflighed. Ja, dersom der var givet en Lovregel for Politiets Optræden i enkelte Tilfælde, kunde ganske vist en saadan Regel foreskrives; men naar der, som Tilfældet er, gives Regler for bets Optræden og Virksomhed i alle Tilfælde, hvorledes det stedsse skal forholde sig, saa vide vi jo dog Alle, at der gives Tilfælde, hvor det er umuligt for Politiet at blive staaende ved Høflighed. Jeg er fuldkommen forvisset om, skjøndt jeg ikke har havt Tid til at gennemgaae Regulative og Instruxen i Detail, at der i samme vil findes Tale om et Vaaben, som Politibetjenten kan være nødsaget til at bruge og skal bruge ved Leilighed. I saadanne Tilfælde er det umuligt for ham at vise Høflighed; der gives Tilfælde, hvor Høflighedspligten maa give for høiere Diemed.

De saa Bemærkninger, jeg har tilladt mig at gjøre, have alle berørt Politiets Stilling til